

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - ESAJAS´BOG

662 Esajas 1:1-17

Hold op med at handle ondt, lær at handle godt!

Hele folket er ved at gå til grunde; der er kun en rest tilbage, og årsagen til hele ulykken er, at de har vendt ryggen til Herren, "Israels Hellige". De fortsætter med en vis form for gudsdyrkelse, men den er "tomme ofre", fordi de samtidig fortsætter i synd. De beder, men Gud vil ikke høre dem, fordi de handler uretfærdigt og undertrykker de svage i stedet for at hjælpe dem. Ved begyndelsen til et nyt år, kan vi bede Gud om at ransage vore hjerter (Sl.139:23-24), om vor gudsdyrkelse er ægte.

HUSKEVERS: Jakobsbrevet 1:27.

663 Esajas 1:18-31

Kom, lad os gå i rette med hinanden, siger Herren

Herren tilbyder sit folk renselse fra synd. Han alene kan, og han ønsker at gøre det, men det kræver naturligtvis, at de adlyder ham. Det er ikke, at de derved fortjener tilgivelse, men fortsætter de i synd, er der ingen mening i at tale om tilgivelse. Synd er altid imod Gud, om den viser sig som korrupsion hos landets ledere, der går ud over de svage, eller på anden vis. Guds tilbud om renselse kostede ham dyrt; han måtte gøre Jesus Kristus til en forbandelse, mens han bar synden bort (Gal.3:13)!

HUSKEVERS: Romerbrevet 3:23-24

664 Esajas 2

Kom, lad os vandre i Herrens lys

Esajas skuer Jerusalem som centrum for Herrens åbenbaring, og alle folk strømmer til for at høre hans ord. Krig er forbi, våben bruges ikke mere! Den dag kan først komme, når mennesket er blevet forvandlet. Alt menneskeligt hovmod bøjes; Herren alene tilkommer det at være ophøjet. Han bryder al modstand mod sit styre ned, og mennesker gribes af rædsel for hans dom. Håb om fred på jorden, før Gud tager tøjlerne i sin hånd, er en illusion. Men vi kan hver især have fred med Gud allerede nu.

HUSKEVERS: Romerbrevet 5:1-2

665 Esajas 3:1-24

Lykkelig den retfærdige! Ham går det godt

Ulykken, der truer hele folket, skyldes ledernes magtmisbrug. Når alt bryder sammen, ønsker ingen at tage ansvar i folket (6-7). At et barn og kvinder hersker over det, viser hvor ringe og magtesløst, det er blevet (12). Midt i omtalen af den truende ulykke, der vil ramme folket, er der plads til personligt ansvar (10-11). Dommen falder ikke vilkårligt, og enhver kan være blandt de "retfærdige", hvem det vil gå godt (10). Herren svigter ikke dem, der stoler på ham og viser det i gerning. **HUSKEVERS: Salme 9:10-11**

666 Esajas 3:25-4:6

Skygge mod heden ... ly og læ mod skybrud og regn

Så mange soldater vil falde i krig, at der vil være 7 kvinder til hver mand (1). Djævelen er en morder, sagde Jesus (Joh. 8:44). To verdenskrige har vist, hvor uhyggeligt mange mister livet, når nationerne slås, og Gud alene kan bringe denne vedvarende konflikt til ophør. Esajas ser frem til en tid, hvor Jerusalem er blevet lutret gennem dommen, og Herren våger over sit folk og beskytter det, som ved skyen og ildsøjlen i ørkenen. Lad os bøje os under Guds dom nu og finde tilflugt i vor Frelser, Jesus Kristus, det sikre skjulested for Guds vrede.

HUSKEVERS: Kolossenserbrevet 3:3

667 Esajas 5

Hærskarers Herre ophøjes ved dommen

Herren har gjort alt for sit folk, men de har ignoreret ham, og vil derfor besejres af deres fjender. De kommer til at mærke, hvordan det er at være uden Herrens hjælp. De rige, der er blevet det på andres bekostning, lider specielt under dommens slag. De var op-taget af alt andet end Herrens gerninger (12) og takkede ham ikke for deres gode dage. Når dommen falder, bliver de ydmyget, men Herren ophøjes, fordi han har grebet ind (15-16). Der er kun "ve" for dem, der håner domsprofetien og vender op og ned på moralske begreber (19-20).

HUSKEVERS: Salme 9:8-9.

668 Esajas 6

Hele jorden er fuld af hans herlighed!

Kun ved tro kunne Esajas høre serafernes ord, at hele jorden var fuld af Herrens herlighed, for det så ikke sådan ud! Han følte dog sin egen urenhed, og blev lutret ved alterets gloende kul. Der var ingen udsigt til en strålende karriere som populær profet. Tværtimod fik han at vide forud, at folket ikke ville høre på ham, han ville tale for døve ører, og dommen ville falde til sidst! Det eneste, der kunne holde profeten oppe, var dette syn af Herrens herlighed. Han måtte tjene i tro. Det må vi også, og ikke lade synlige resultater være afgørende.

HUSKEVERS: Ezekiel 3:19.

669 Esajas 7

Frygt ikke! Tab ikke modet

Esajas havde godt nyt for Akaz, som var bange for Israel og Syrien. Herren lovede, at de ikke ville sejre og forudsagde deres undergang. Akaz troede dog ikke Esajas, derfor afstår han "fromt" fra at kræve det tegn, Herren tilbyder (11-12). Et tegn får han alligevel; hvem det sigter til i første om-gang, ved vi ikke, men profetisk er det Immanuel "Gud med os", Jesus Kristus. Fra Anden Kong. 16 ved vi, at Akaz bad Assyrien om hjælp med katastrofale følger for Juda. Der ved forkastede han Guds hjælp, og de sidste vers (17-25) beskriver resultatet for Juda.

HUSKEVERS: Romerbrevet 9:33

670 Esajas 8

Han skal være jeres frygt

Som flodens vand oversvømmer sine bredder skal de assyriske tropper vælte ind over Juda. Der er ikke noget værn imod dem for det gudløse folk. Der er dog en vej: ikke hvad Juda i vantrø finder på gennem alliancer, men at frygte Herren. De, der stoler på Herren må være parate til at skille sig ud fra den gængse holdning. Frygt for Gud befrier dem fra frygt for mennesker. Herren er en helligdom for dem, der søger ham, men han bringer ulykke over dem, der har forladt ham (14). **HUSKEVERS: Romerbrevet 9:33**

671 Esajas 9

Herredømmet skal ligge på hans skuldre

Denne profeti om det kommende fredsrige begyndte at gå i opfyldelse, da Jesus kom med kaldet til omvendelse (Mt.4:12-17). Men riget kan ikke bryde frem, før den forkastede Freds Fyrste overtager magten. Han grundfæster sit rige med retfærdighed. Menneskers hovmod hindrer; bøjer de sig ikke for Jesus, vil deres anstrengelser mislykkes. Herren straffede Israel gang på gang, men de ydmygede sig ikke. Nationerne som helhed viser den samme tilbøjelighed - de lider under syndens følger og "æder" hinanden; men vende om til Gud vil de ikke.

HUSKEVERS: Daniel 7:13-14

672 Esajas 10:1-19

Ve Assyrien, min vredes kæp

Assyrerne var et redskab i Guds hånd, hans "vredes kæp", derfor havde de fået sejr. Men de tog selv æren for alle deres bedrifter og fulgte deres lyst til at ødelægge uden at vide, at der var en højere Magt, der bestemte deres skæbne. Derfor var de hovmodige og pra-lende (12 flg.), og det var lige så tåbeligt, som hvis en økse pralede over for ham, der huggede med den. Det er en opmuntrende kendsgerning, at intet menneske og ingen nation kan gøre noget som helst, uden at Gud sætter dem i stand til det. Det er virkelig Gud, der styrer historien!

HUSKEVERS: Daniel 5:20-21

673 Esajas 10:20-34

Det varer kun kort tid, før vreden er forbi

Juda havde søgt hjælp hos Assyrien og havde lidt under dets herredømme (20,24). Men de undslupne, den "rest", som Esajas ofte nævner, skal støtte sig til Herren. Han gennemfører ødelæggelse på hele jorden; men han sætter en frist og bestemmer, hvornår den skal holde op. Her gjaldt det Assyrien, tiden for dets herredømme var snart forbi. Det er godt at vide, at Herren styrer bagved og griber ind, når han vil. Det kan ikke undre os, at Guds vrede må gøre sig gældende på denne gudsfjendske jord. Rædslerne er menneskers skyld og ikke Guds.

HUSKEVERS: Salme 30:5-6.

674 Esajas 11

Landet er fuldt af Herrens kundskab

Fra Davids hus skulle der komme en Konge, der regerer retfærdigt. Bartimæus erkendte Jesus som denne Konge, da han kaldte ham "Davids Søn" (Mark.10:47-48). Herrens Ånd er over ham; han fjerner uretfærdige, for de tåles ikke, hvor Herren styrer. Under hans kongedømme er dyreriget helt forvandlet, så der ikke hersker frygt og død. Måske giver vers 6-8 et glimt af, hvordan der var før syndefaldet. Skabningen længes efter forløsningen (Rom. 8:19-22). Grunden til de fredelige forhold er, at landet er fuldt af kundskab om Herren (9).

HUSKEVERS: Romerbrevet 8:21

675 Esajas 12

Herren er min styrke og lovsang

Det frelste Israels lovsang kan vi godt gøre til vor egen, men det forudsætter, at vi først har kendt Herrens vrede over synd. Frelsen har ingen mening for den, der ikke ved, han behøver den. Gud er vor frelse, fordi vi var fortabte; han er vor styrke, fordi vi var magtesløse; han er vor lovsang, fordi vi var fortvivlet over os selv. Lad os fortsat "øse vand med glæde af frelsens kilder", bl.a. med daglig bibellæsning og bøn. Lad os gøre det kendt, hvad *han* har gjort! Vort vidnesbyrd burde dreje sig om ham og ikke os selv.

HUSKEVERS: Salme 118:14,17.

676 Esajas 13

Herren kommer med sin vredes redskab

Denne profeti er for længst opfyldt, men den har stadigvæk meget at sige os. For det første kaldes den hær, der angreb Babel, for Herrens hær (4). Det var Herren, der styrede begivenhederne. For det andet viser udtrykket "Herrens dag", at den også gælder den fremtidige dommens dag. Profetien var ikke ud-tømt ved Babels fald på Daniels tid (Daniel 5). Babel repræsenterer menneskeheds hovmod og oprør mod Gud, og dets endelige fald fortælles i Åbenbaring 18. Så længe vil Gud tåle menneskers frækhed, men så er den endeligt slut!

HUSKEVERS: Åbenbaringen 18:7-8.

677 Esajas 14:1-15

Du faldt fra himlen, du strålende morgenstjerne!

Spottevisen mod Babels konge rækker tydeligvis ikke blot til ham, men til den magt, der ligger bag hans hovmod og oprør imod Gud, nemlig Djævelen. Han er den strålende morgenstjerne, der engang i tidernes morgen fik lyst til at rejse sig over Guds stjerner og være den Højeste lig; han har besejret folkene og forgiftet menneskeslægten med lignende ambitioner om storhed og magt i uafhængighed af Gud. Det kan aldrig lykkes, for Gud er og forbliver den Almægtige! Enhver, der gør oprør mod ham, er dømt til undergang.

HUSKEVERS: Lukasevangeliet 10:18.

678 Esajas 14:16-32

"Som jeg har tænkt mig det, skal det ske"

Mange har sagt dette, men kun i et begrænset tidsrum har de kunnet gennemføre det - kun så længe Herren tillod det. Men i hans mund står disse ord fast for bestandig. Hans tanker er ligeså virkningsfulde som hans handlinger. Hans råd kan ingen kuldaste, hans vilje kan ingen forhindre i at blive gennemført. En supermagt som Babel, der tilsyneladende har kunnet gennemtvinge sin vilje over andre nationer, bliver magtesløs, så snart Hærskarers Herre bestemmer, at nu skal magten gives en anden. Herren er stadig den samme almægtige Gud i dag; vi behøver ikke at frygte andre end ham.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 15:3-4

679 Esajas 15

En nat bliver Moab hærget, udslettet!

Vor naturlige sympati vækkes for enhver, der som Moab i dette kapitel er i forfærdelig nød og trængsel, faktisk i overhængende fare for at blive tilintetgjort i krig. Men er det rigtigt at føle medynk med Guds fjender, når han endelig bringer den dom over dem, som de har fortjent? Vi må i hvert fald ikke laste Gud, at han dømmes de gudløse, for han gør det nødtigt og kun, når alt andet har vist sig forgæves. At forbryderen vækker større sympati end hans offer, er intet sundhedstegn i et samfund.

HUSKEVERS: Ezekiel 18:23

680 Esajas 16

Vi har hørt om Moabs hovmod

Moabs trængsel vil blive så stor, at de vil henvende sig til Israel og bede om hjælp for deres flygtninge. Hovmod og overmod har kendetegnet Moab, men nu er det stolte folk ydmyget. Gud sætter tidsfristen: om tre år skal Moab knækkes. Stolthed står altid for fald før eller senere. Paulus omtaler i 2 Thess 2:3 flg. lovløshedens menneske, der ophøjer sig over Gud; Herren Jesus skal tilintetgøre ham med et åndepust! Kun én er virkelig stor, og han er ydmyg! Her omtales han som den trofaste dommer, der skal sidde på Davids trone og søge ret (5).

HUSKEVERS: Jakob 4:6-7.

681 Esajas 17

Du har glemt din frelses Gud

Syrien (Damaskus) og Israel (Efraim) var i alliance med hinanden på et tidspunkt (se f.eks. Esa. 7:1), derfor er de begge omfattet af denne domsprofeti. Afgudsdyrkelse var trængt ind i Israel (8), de havde glemt deres frelses Gud, deres Skaber, der havde ført dem ud af Egypten, og de tilbød deres egne hænders værk (Læs Rom. 1:23,25). "Den dag" - dommens dag - vil afsløre, at intet menneskeværk kan bestå, det menneskeskabte svigter. Endelig vender Israel sig bort fra afguderne til deres Skaber, Israels Hellige - men høsten af deres afgudsdyrkelse undgår de ikke (10-11, gl.o "indtil høsten på sotens, den ulægelige smertes dag").

HUSKEVERS: Salme 103:2-5

682 Esajas 18

Jeg holder mig i ro i min bolig og ser til

Dejligt at læse Herrens ord! Han ser roligt til som den, der virkelig behersker enhver situation og magter enhver fjende. Han bliver ikke febrilsk, hvad der end sker, for intet kan overraske den Alvidende, intet kan rokke den Almægtige! Der står sidst i kapitlet, at Etiopien bringer Hærskarers Herre en gave til Zions bjerg; det er nærliggende at tænke på den etiopiske hofmand, som kom til tro ved Filips forkyndelse af evangeliet om Jesus, og som drog sin vej med glæde. Med ham kom evangeliet til Etiopien (Ap.G.8:6-39).

HUSKEVERS: Salme 55:23

683 Esajas 19:1-15

Egyptens guder ryster for ham

Egyptens guder kan ikke værne deres land mod Herren, Hærskarers Herre. Han skaber borgerkrig, så Egypten ødelægger sig selv (2); han gør deres leders råd til intet; de kan intet stille op, når Nilen svigter med katastrofale følger for Egyptens fiskeri og væveindustri (5-10). Menneskers egen visdom og styrke rækker ikke langt. For Egypten lykkes intet, står der. Så meget magter mennesker, og dog er det fristende for os - som det var for Israel - at stole på dem i stedet for på den Almægtige Gud!

HUSKEVERS: Jeremias 17:5,7.

684 Esajas 19:16 - 20:6

Egypterne skal lære Herren at kende

Egypterne er ikke udelukket fra Herrens hjælp og velsignelse. Vi får et dejligt indblik i fremtiden. Herren vil slå Egypten, men det er med den hensigt at læge. Når de omvender sig, bønholder han dem. Det er vidunderligt, at Esajas ser frem til en tid, hvor de gamle fjender, Egypten i syd og Assyrien i nord, skal forenes med Israel i at tjene Herren og være under hans velsignelse. Da vil Mellemøstens problemer være løst! Intet er umuligt for Herren. Egyptens nederlag i næste kapitel understreger, at det er tåbeligt at stole på mennesker (se 20:6).

HUSKEVERS: Romerbrevet 9:25-26.

685 Esajas 21

Jeg har modtaget et grufuldt syn

Esajas er ikke skadefro, når han ser Babels fald, men føler angst og rædsel ved synet af de forfærdelige menneskelige lidelser. Hans profetiske omtale af festen, der er i gang (5), som er beskrevet historisk et par århundreder senere i Daniel 5 (Belsazzars gæstebud), er et slående eksempel på, at Herren viste profeterne, undertiden i detaljer, hvad der ville ske. Edom kan se frem til en midlertidig lettelse i sine forhold (11-12), men ørkenstammerne Dedan og Kedar vil blive hærget af krig (13-17). Vers 14-15 er desværre stadigvæk aktuelle - mange tusinder er på flugt fra krigens rædsler.

HUSKEVERS: Ordsprogene 25:21-22

686 Esajas 22

Denne synd kan ikke sones, før I dør

Herren kaldte til gråd og klage, men der var fryd og glæde i stedet for. Jerusalem var overmodig, ubodfærdig, forhærdet. Byen var belejret, og Herren havde fjernet dens forsvarsværker (8), men byen vidste det ikke. De forberedte vandforsyning og forstærkede muren og stolede på sig selv. De ydmygede sig ikke for Herren, men viste deres oprørske sindelag ved at holde fest, mens fjenden truede, og Herren kaldte til omvendelse. Så grel en indstilling var en synd, der ikke kunne sones.

HUSKEVERS: Ezekiel 18:32

687 Esajas 23

Herren har planlagt det for at vanære den stolte

Tyrus var næsten uovervindelig; Tyrus og Sidon var blevet rige ved handel. Men profeten skuer dens fald, der vil komme bag på dens mange skibe, der er ude at sejle. Tyrus' undergang skyldes Hærskarers Herre - og grunden dertil er dens hovmod (8-9). Det er den gamle historie om igen om menneskers hovmod, og deres Skabers indgriben for at ydmyge dem. Efter 70 år får Tyrus en vis genrejsning. Men den gamle, stolte uafhængighed er borte, og dens vinding gennem handel synes nu at komme Guds folk til gode (15-18).

HUSKEVERS: Daniel 4:37.

688 Esajas 24

Vis Herren ære i øst!

Der er ingen personsanseelse, når dommen kommer over jorden: høj og lav, rig og fattig, alle lider samme skæbne (2). Forbandelsen over jorden skyldes dens beboere; beskrivelsen passer til, hvad menneskers misbrug af naturen kan føre til (4-6), men det er mere end det - det skyldes Herrens ord (3). Efter Herrens dom høres lovsang og jubel over Herrens storhed, han hyldes som den retfærdige. Han har vogtet sit folk, og de priser ham. Hærskarers Herre har vist, han er konge, og han vil blive herliggjort i Jerusalem.

HUSKEVERS: Salme 46:2-3

689 Esajas 25

Lad os juble og glæde os over hans frelse

Kan vi med sandhed udtale de første ord i dette kapitel: "Herre, du er min Gud", så har vi grund nok til at prise ham. Denne store Gud har væltet en stærk fjende, men han er også de ringes og fattiges værn. Hvilke dejlige billeder på Herrens beskærmende omsorg i vers 4! Han har opslugt døden for evigt, og han tørrer tåren af vor kind. Han er så stor, at han tager sig af den enkelte og trøster os, som en mor sit grædende barn. Lad os altid sætte vort håb til ham, da skal vi opleve hans frelse.

HUSKEVERS: Salme 33:20-21

690 Esajas 26

Stol altid på Herren, for Herren er en evig klippe

Lovsangen (1-6) er blevet til gennem erfaring om Guds indgriben, som ikke har været så let. Herrens domme er nødvendige, for at de gudløse kan lære retfærdighed; de lærer den aldrig, hvis der altid vises dem nåde (9-10). Herren tugter sit folk gennem trængsel, så de søger ham i stille bøn. Det er naturligt, at vi ønsker, alt skal lykkes for os, men måske er vanskeligheder mere gavnlige, så vi mindes om at stole på Herren. Vers 19 ser frem til opstandelsen, som forkyndes så meget mere klart i N.T., f.eks. 1 Thess 4:13-18 og 1 Kor 15

HUSKEVERS: Salme 37:39-40.

691 Esajas 27

De fordrevne ... skal kaste sig ned for Herren Israel er uden indsigt på grund af afgudsdyrkelse, og den forhindrer deres Skaber i at hjælpe dem. Derfor må de fjerne dette hedenskab fra deres land (9). 5 gange står der: "på den dag". Det er dagen, Gud griber ind. Da bliver fjenderne tilintetgjort (Israels fjender, men bagved er Satan, Livjatan), og Israel bliver til vel-signelse for verden (6). Hvert eneste af Israels børn vil blive samlet i Jerusalem, også de tabte og fordrevne. Mange af Guds forfulgte børn er spørløst forsvundet, men Gud kender dem, og ikke én vil mangle på den dag.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 10:27-29.

692 Esajas 28

Hans råd er underfulde, hans visdom stor

Folkets ledere har spottet Herrens advarsler gennem profeterne, men hans ord står dog fast. Den urokkelige, kostelige hjørnestein påvirkes ikke af menneskers spot. Den repræsenterer Jesus Kristus, Frelser for dem, der tager imod ham, men Dommer for dem, der vrager ham. De sidste vers (23-29) understreger, at når Herren ser sig nødsaget til at behandle sit folk hårdt, er det ikke tilfældige slag, han giver dem. Han handler i stor visdom med den hensigt at opnå et positivt resultat til sidst.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 12:10.

693 Esajas 29

De, der er faret vild i ånden, får indsigt

Folket kunne ikke mere høre Herrens ord, for Herren havde givet dem en søvnens ånd. Var deres tilstand så ikke Herrens skyld? Den sande årsag var, at de ærede Gud med munden, men ikke med hjertet, og så lukkede Herren deres øjne. Han kalder selv sin handlemåde sær og sælsom - det var ikke det, han helst ville. Kapitlet slutter dog mere opmuntrende - de ydmyge og fattige er glade i Herren. De blinde (10) kan blive blandt de seende (19), hvis de bøjer sig. Herren åbner de blindes øjne og giver indsigt til de vildfarende (24). Måtte vi blive nær Herren, så vi kan høre hans ord!

HUSKEVERS: Matthæusevangeliet 11:5

694 Esajas 30:1-17

I forkaster dette ord og stoler på vold og svig

Esajas beskriver i stærke vendinger, hvor nyttesløst det er at søge hjælp hos Egypten. Der venter Guds folk en stor skuffelse, når de sætter deres lid til denne verden. De får skam og skændsel, for sådan hjælp viser sig at være "intet og tomhed". Grunden til, at de overhovedet tror, at Egypten er værd at alliere sig med, afsløres i vers 9 flg. De forkaster Herrens ord, har ikke lyst til at høre det, og derfor har de mistet tilliden til Herrens hjælp, som er alttilstrækkelig. Det bringer sin egen straf: de sætter deres lid til en støtte, der bryder totalt sammen.

HUSKEVERS: Salme 119:133

695 Esajas 30:18-33

Han viser dig nåde, når du råber til ham

Når Guds folk har erfaret, at ved at stole på Egypten er de blevet ødelagt, har de mulighed for at opdage, at Herren er nådig. Han længes efter at vise dem nåde, selv mens han straffer; så snart de vender om til ham, vil han nådigt vise dem den rette vej. Det har til følge, at de kaster afguderne bort - alt det, som de stolede på i stedet for på Herren. Mens vi stoler på os selv eller andre, overlader Herren os til at få de slag, der er nødvendige. Men han længes efter at vise nåde og "læge sit folks brud", når de råber til ham.

HUSKEVERS: Jobs Bog 5:18.

696 Esajas 31

Egypterne er mennesker, ikke guder

Igen kommer advarslen mod at søge hjælp hos Egypten, og begrundelsen gives klart: de er kun mennesker, og deres heste - der repræsenterer deres styrke - er kød, ikke ånd. Fristelsen til at stole på mennesker i stedet for på Gud er fristelsen til at regne det synlige for mere virkeligt end det usynlige. Men det er det ikke! Gud den Almægtige er den største virkelighed i den usynlige verden; når han udrækker hånden, falder den stærkeste supermagt i den synlige verden sammen. Derfor lyder kaldet: vend om til ham!

HUSKEVERS: Jeremias 17:5-8.

697 Esajas 32

Når ånd fra det høje udgydes over os ...

Landet vil blive ødelagt efter fjendens sejr: byen i ruiner og overgroet af ukrudt, tidsler i markerne, vinstokkene borte. Det er et billede på åndeligt frafald, hvor fjenden har sejret i et menneske, en menighed, eller et samfund. Det synes udelukket, at der igen kan komme tegn på liv. Alt kan dog blive anderledes ved Guds Ånd. Når den udgydes over os, bliver ørkenen en frugthave, livet fortrænger døden. Ulykken kom, fordi vi levede i selvtillidens falske tryghed (9-11) - nu hersker ret og retfærdighed, ro og tryghed som Guds gaver.

HUSKEVERS: Apostlenes Gerninger 1:8.

698 Esajas 33

Frygt for Herren bliver din skat

Gudsfrygt er en stor gave. Den gudfrygtige vender sig til Herren i nøden og beder om nåde, for han ved, at Herren har magt til at gribe ind - det ved den ugudelige ikke. Når Herren er ophøjet, hersker ret og retfærdighed. Syndere ryster af angst på Zion, for Herren er en fortærende ild. Men de retfærdige bor trygt og godt. De frygter Herren, de er ikke kammeratlige med ham, for de kender ham som Dommer, Hersker og Konge. Men de kender ham også som Frelser. De, der bor i hans nærhed, er ikke de gode, men tilgivne syndere.

HUSKEVERS: Salme 27:4-5

699 Esajas 34

Herren har en hævn dag

Der er meget i dette kapitel, der er ubehageligt grusomt, og endnu værre er det, at grusomhederne tilskrives Herrens dom (2). Men når vi tænker på de grusomheder, som mennesker har gjort blot i det 20. århundrede, og de forfølgelser, som Guds folk altid har været udsat for, forstår vi, at der må komme en dommens dag, så sandt Herren er retfærdig. Én ting er, at vi må elske vore fjender - en anden, at Gud må bringe gengældelse over dem, der står ham imod. Og dog har han i Kristus skabt en frelsens vej for enhver, der vil bruge den.

HUSKEVERS: Esajas 61:1-2

700 Esajas 35

Da springer den halte som hjorten

Dommen i sidste kapitel baner vejen for den herlighed, der beskrives her. Gengældelsen er kommet over Guds fjender, og Guds folk nyder forløsning og frihed. Der kunne som overskrift over disse vers stå Herrens ord til Paulus: "min magt udøves i magteløshed"; for det er til de synkende hænder, de kraftløse knæ, de urolige hjerter, de blinde, de døve, den halte og den stumme, at trøstens ord rettes. Hvor Herren er ophøjet, kommer livgivende kildevæld, hvor der før var selvrådighedens udtørrede jord. Fryd og glæde erstatter sorg og suk.

HUSKEVERS: 2. Korinterbrev 12:9.

701 Esajas 36

Et land, der ligner jeres eget

Fjenden prøvede at få folket i Jerusalem til at overgive sig ved løftet om, at de så kunne leve i fred og nyde livet, indtil han førte dem til et andet land, der lignede deres eget (16-17). Men intet andet land kunne være "det forjættede land" for dem. Der fandtes ikke dets lige. Kristelighed er ingen erstatning for at være i Kristus; religion har intet med et levende kristenliv at gøre, hvor meget det end måtte "ligne" i udenforståendes øjne. Vi må kæmpe troens kamp og ikke give efter for efterligninger af vor åndelige arv i Kristus.

HUSKEVERS: Galaterbrevet 1:6.

702 Esajas 37:1-20

Du alene er Gud over alle jordens kongeriger

Hizkija bad Esajas om forbøn for den rest, der ikke var løbet over ende af den mægtige fjende. Han vidste, at Herren var den levende Gud, og han fik også et godt svar fra profeten. Fjenden blev ved med at true og spotte Israels Gud, og Hizkija tog hans brev og spredte det ud for Herren. Han så ikke på fjendens magt, men på Herrens. Andre nationer var blevet erobret og deres guder ødelagt, men han vidste, at Herren, Israels Gud, var den eneste levende Gud. Derfor bad han om Herrens hjælp imod assyrerne, så alle jordens riger måtte se, at Herren alene var Gud. Herrens ære var på spil.

HUSKEVERS: Salme 115:3

703 Esajas 37:21-38

Jeg (Herren) formede det, nu lod jeg det ske

Hvor opmuntrende at læse Herrens ord om sig selv og om fjenden, især når vi husker, at han er den samme i dag, og alt hvad en fjende formår, er at udføre Herrens vilje! Det ser ikke sådan ud - hvem tænkte, da assyrerne marcherede fra sejr til sejr, at Israels Gud stod bag? - assyrerne mindst af alle! Men da de pralede af deres bedrifter og mente, de sagtens kunne slå Hizkija, der stolede på Herren, sagde Herren stop. Han vil redde Judas rest. Fjenden havde løbet sin tilmålte bane, og Herren gjorde ende på hans krigsmagt på en enkel nat!

HUSKEVERS: Apostlenes Gerninger 4:27-28.

704 Esajas 38

Jeg har hørt din bøn, og jeg har set dine tårer

Hizkija var fortvivlet over budskabet om, at han skulle dø, og i sin nød tryglede han Herren om nåde. Ifølge 2 Krøn 29:1 var han 25 år, da han blev konge, og han herskede i 29 år; så nu efter 14 års regeringstid var han 39 år. Det følte han som "midt i mit liv" (10). Herren svarede ved at love ham 15 år mere. På en måde, som vi ikke kan trænge til bunds i, ændrede Herren sine planer med Hizkija som svar på hans bøn. Det opmuntrer os til at bringe de mest umulige ting til Gud i bøn, men med den tilføjelse, som Jesus selv brugte i Getsemane: dog ske ikke min vilje, men din.

HUSKEVERS: Filipperbrevet 4:6-7.

705 Esajas 39

Hizkija blev glad over, at de kom

Denne episode er det eneste negative, vi hører om Hizkija. Det synes klart, at han blev smigret, da en delegation fra det fjerne Babel besøgte ham. I 2 Krøn. 32:25 står det klart, at han blev hovmodig. Det er menneskets arvesynd, den grundlæggende brist, som Satan har forgiftet mennesker med. Selv det bønnen svar, Hizkija fik, blev ham en fristelse. Når man sammenholder det lidt tvetydige vers 8 med 2 Krøn. 32:26, ser det ud til, at det skal tolkes positivt som et udtryk for, at Hizkija ydmygede sig under Herrens irettesættelse. Måske kan vi ikke altid tåle at få de bønnen svar, vi så gerne vil se.

HUSKEVERS: Salme 115:1

706 Esajas 40:1-11

Men vor Guds ord forbliver til evig tid

Profetien om trængselens ende begynder med ord, der blev opfyldt, da Johannes kom (Matt. 3:3). Kun få forstod det dengang, og da Jesus, den lovede Messias, fulgte efter, korsfæstede de ham. Det forsinkede måske åbenbaringen af den lovede herlighed og førte til større trængsler for det jødiske folk, men Guds ord står fast og kan ikke svigte. Menneskers flygtighed (som græs), selv om de er nok så store modstandere af Guds vilje, står i stærk modsætning til Guds ord, som står fast i evighed.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 19:11,13

707 Esajas 40:12-31

Han bliver ikke træt og udmattet

Herren er den Almægtige! Folkene i al deres indbildske storhed er blot som luft og tomhed for ham.

I vort "oplyste" land synes det latterligt, at folk kunne lave afguder og tro, at de havde guddommeligt magt. Mon den tanke nogensinde sniger sig ind hos os, at Gud lige kan klare sig mod al den ondes magt? Det er lige så latterligt! Han er ikke i kamp mod den onde på den måde, vi tænker på kamp. Jesus vandt den endelige sejr på Golgatas kors. Gud har sejret, han har magten og fuldfører sin vilje i overensstemmelse med sit ord. Vi kan trygt stole på ham og finde nye kræfter hos ham.

HUSKEVERS: Salme 25:2-3

708 Esajas 41:1-14

Frygt ikke, for jeg er med dig

Dette dejlige kapitel understreger Herrens absolutte suverænitæt. Når han giver et folk sejr, er der ingen nation, der kan stå imod. Det nytter ikke, de opmuntrer hinanden, for der er ingen kraft bag ordene eller den afgud, de laver. Herrens "frygt ikke" til sit folk er helt anderledes, for han står bag, og hans nærhed og hjælp gør frygten overflødig (10). Jakob var kun "orm" og "kryb", hjælpeløs og ikke værd at hjælpe. Måske føler vi os på samme måde; men griber Herren vor hånd, er der ikke mere grund til at frygte, for som et lille barn er trygt, når far tager det i hånden, kan vi være trygge.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 10:28.

709 Esajas 41:15-29

I er intet værd, og jeres gerninger ingenting

Herren udfordrer afguderne til at vise, hvad de kan. Det må afsløres for deres tilbedere, at de intet er og intet kan. De kender ikke fremtiden; det gør Herren. Al slags spådom og stjernetyderi er afgudsdyrkelse; hvor ejendommeligt, at intelligente mennesker vil søge hjælp hos sådanne ting, men ikke hos den levende, almægtige Gud! Afguderne er måske ikke af træ og sten i vort land, men de findes overalt, hvor kendskab til den levende Gud ikke er holdt i hævd. "De hævdede at være vise, men blev tåber" (Rom. 1:22). Lad os søge den sande visdom!

HUSKEVERS: Salme 119:105

710 Esajas 42

Jeg giver ikke min ære til nogen anden

Herren arbejder i det stille og skjulte - og også i det åbenbare. Det første (vers 1 flg) blev opfyldt af Jesu Kristi gerning på jorden, der kulminerede i korsdøden. For en stor del arbejder Herren stadigvæk på denne måde, for det er korsets ord, der forkyndes. Herren taler dog som den almægtige Skaber, der har absolut magt over sin skabning. Han forløser sit folk, både det jordiske Israel fra dets fjender, men også os, der tror på ham. Han åbner vore blinde øjne, gør mørket til lys, skaber en vej foran os, hvor der ikke syntes at være nogen mulighed. Giv ham alene æren derfor.

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 4:13

711 Esajas 43

Jeg kalder dig ved navn, du er min

Dette kapitel vrimler med dejlige løfter, som vi kan tage til os uden at berøve Israel dem. Vi hører Herren til, er kendt af ham (1). Han bevarer os gennem trængselens vande og ildprøven (2). Vi er dyrebare for ham (4)! Han alene er vor Frelser, ham alene tilkommer æren og taksigelsen (10 flg). Vi kan glemme fortiden og med forventning se hen til ham, der skaber nyt i fremtiden (18-19). En ufremkommelig "ørken" kan ikke spærre vejen for ham; han baner vej i golde egne og sender floder i ødemarken. Intet er umuligt for ham, og han er vor Gud!

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 10:14-15

712 Esajas 44:1-20

Er der nogen anden Gud end mig?

Esajas gør sig umage for at overbevise Israel om, hvor tåbeligt det er at lave gudebilleder og tro, at de kan frelse (9-20). Det var dobbelt tåbeligt for Guds folk, som havde fået kendskab til den sande Gud. Han var den første og den sidste, der styrede historien, og som forudsagde, hvad der skulle ske. Hvor dumt at søge hjælp hos andre i stedet for. Vi laver ikke bogstavelige gudebilleder, men vi kan nemt have "andre guder" og om ikke det, så vor egen idé om, hvordan Gud er. Lad os holde os til Bibelens Gud, sådan som Helligånden åbenbarer ham for os. Det er et privilegium at høre ham til; lad os skrive i vor hånd "tilhører Herren" (5)!

HUSKEVERS: Åbenbaringen 1:8.

713 Esajas 44:21-28

Jeg har dannet dig, du er min tjener

Herren dannede Israel og kalder det sin tjener; Israel har svigtet, men Herren sletter deres overtrædelser og løskøber det. Hedningekongen Kyros kalder han "Min hyrde!" som skal udføre alt det, Herren vil! Herrens magt er ikke indskrænket til Israel, eller til dem, der kender ham. Han styrer Kyros' livsbane, bereder vejen foran ham, så han vinder sejr over nationerne, altsammen for Israels skyld, at Jerusalem og templet må blive genopbygget.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 4:1

714 Esajas 45:1-13

Jeg er Herren, Israels Gud, der kalder dig ved navn

Det understreges videre, at Kyros' sejr vil være helt og holdent Herrens værk. Fordi Herren er almægtig, kan alt, hvad der sker, tilskrives ham (derfor kaldes han mørkets og ulykkes skaber, foruden kilden til lys og fred, 7). Det fratager dog ikke andre deres personlige ansvar. Jobs historie gør dette så klart - Satan bragte ulykkerne over Job, men han måtte indhente Guds tilladelse først. Det er en stor trøst at huske på, at Herren er den eneste, der har virkelig magt, og at alt er underlagt ham.

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 4:11

715 Esajas 45:14-25

En retfærdig Gud ...der frelser, der er ingen anden

Der er kun én Gud! Det bliver understreget gang på gang. Han er Skaberen, så alt det skabte tilhører ham. Han er Israels frelser, men hans frelsesgerning er meget større. Den vide jord kaldes til at vende sig til ham og blive frelst; for der er ingen anden Gud, ingen anden redning eller mulighed for at frelses fra fortabelse som følge af syndefaldet. Men der behøves heller ingen anden! Denne Gud er en retfærdig, frelsende Gud. Vi kan trygt vende os til ham; kun hos ham er der retfærdighed og styrke. Ingen kan undgå til sidst at bøje sig for ham, men frelsen består i at gøre det nu. **HUSKEVERS: 1. Timotheusbrev 2:5**

716 Esajas 46

Til I bliver grå, bærer jeg på jer

Babels guder af guld og sølv måtte bæres af deres tilbedere, men Israels Gud bærer dem! De kan ikke bestå for Israels Gud. Han er den eneste sande Gud. Denne Almægtige Gud er ikke en fjern magt, der kun griber ind i forholdet mellem nationerne. Han tager sig af de grå hår! Alderdommen medfører svækkelse, og usikkerheden om, hvordan fremtiden skal klares. Der står Gud med åbne arme, så at sige, for at bære sine børn det sidste stykke vej. Han holder sit løfte til det sidste: "Jeg lader dig ikke i stikken og svigter dig ikke" (Hebr. 13:5). **HUSKEVERS: Salme 71:17-18.**

717 Esajas 47

Han, som løskøber os, Hærskarers Herre

Babels stolthed og selvsikkerhed vil ende brat. De havde sejret over Israel, fordi Herren havde brugt dem til at tugte sit folk. Men de havde udnyttet deres magt grusomt, og deres egen straf var på vej. Herren var Israels løskøber, og når han greb ind for at frelse sit folk fra kaldæernes magt, var der ingen, der kunne hindre ham deri. Han har løskøbt os fra Satans magt ved sit dyrebare blod - vi er befriet fra mørkets herredømme! Det er ikke, fordi vi er stærke, at vi ikke ligger under for mørkets magt, men fordi Jesus Kristus er vor Forløser.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 8:36.

718 Esajas 48:1-19

For mit navns skyld holder jeg igen på min vrede

Israels hårdhed (4) minder os om vor egen. Det er svært at bøje sig, ubehageligt at ydmyge sig. Skulle Herren vente på noget i os som grundlag for at frelse, var vi håbløst fortabt. Men som med Israel griber han ind for sit eget navns skyld (11). Men vi må aldrig glemme, at hans vrede er vendt fra os i kraft af, at den faldt på Jesus Kristus som vor stedfortræder. Det er af nåde alene, at Herren har løskøbt os og fører os frem ad den rette vej. Den rette vej er korsets vej, hvor vor hårdhed bliver bøjet, og Kristi sindelag får magten.

HUSKEVERS: Esajas 53:6.

719 Esajas 48:20 - 49:13

Derfor gør jeg dig til et lys for folkene

Midt i profetien om Israels politiske udfrielse fra Babylon bryder løftet ind om den langt mere vidtrækkende frelse, som Herren har beredt for hele jorden. Den lovede nationalhelt bliver til "et lys for folkene", verdens Frelser (6, se Joh. 4:42). Derfor kan vi læse om Israels frelse som betegnende for alles frelse. Herren sætter fanger, bundne i syndens mørke, i frihed; han mætter de sultne og tørstige, fører dem til livets kildevæld; han jævner vejen foran dem (9-11). Følger vi vor Herre Jesus Kristus, som er verdens lys, vil vi aldrig fare vild.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 8:12

720 Esajas 49:14-26

Selv om de skulle glemme, glemmer jeg ikke dig

Det ømmeste forhold blandt mennesker, en mors til sit barn, slår ikke til som udtryk for Herrens kærlighed til Israel; det kan aldrig ske, at Herren glemmer Israel. Herrens løfter til Israel om, at han elsker dem og aldrig kan glemme dem, kan vi tage til hjertet, for det gælder ikke mindre os. Det har Jesu forsoningsdød på korset bevist. Herrens kærlighed bygger ikke på, at vi er elskelige og fortjener den, men på Guds egen trofasthed. Han vil forblive tro mod Israel, og han vil forblive tro mod menigheden, som han har købt med Jesu dyrebare blod.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 3:18-19.

721 Esajas 50

Hver morgen vækker han mit øre

Herrens tjener må have disciplens tunge, dvs. han taler det, han hører fra Herren. Vi må følge hans eksempel, så vidt vi kan. Det væsentligste er at lytte til, hvad Herren siger. Han åbner vort øre, så vi kan høre; lad os udnytte anledningen til det hver morgen. Herren, som frikender os, er nær, når vi anklages, så enhver anklage falder bort. Herrens tjeners lidelser (6) viser primært hen til Herrens Tjener frem for alle, vor Herre Jesus Kristus. Han led, for at evangeliets budskab om frelse kunne virkeliggøres. Han giver ordet liv.

HUSKEVERS: Salme 143:8.

722 Esajas 51

Du folk med min lov i hjertet! Frygt ikke ..

Der er megen opmuntring at hente i dette kapitel. Herrens trøst til Zion er også til os. Modsætningen mellem den skabte verdens forgængelighed og Skaaberens evige frelse lægges til grund for befalingen om ikke at frygte mennesker (6-8). Set i det lys, er menneskefrygt tåbelig. Det understreges igen i 12-13: frygter vi for dødelige mennesker, er det fordi, vi har glemt Herren, der skabte himlen og jorden. Hvordan kan Herrens suverænitet virke overbevisende på os, så den styrer vor indstilling til det, vi ellers ville frygte? Hemmeligheden er at gemme Guds lov, Guds ord i vort hjerte (7).

HUSKEVERS: Salme 56:4-5

723 Esajas 52

Hvor herligt lyder budbringerens fodtrin

Judæerne kunne kun adlyde Herrens opfordring til at stå op og befri sig for lænken, fordi Herren havde brudt deres undertrykkers magt. Dette var det gode budskab om fred og frelse, der vil blive forkyndt. Paulus citerer netop dette vers 7 i Rom. 10:15, hvor han taler om evangeliets forkyndelse. Evangeliet er godt nyt om Satans nederlag, om at syndens magt er brudt. Det må forkyndes, gøres kendt, så de, der træller under syndens åg, kan sættes i frihed og få fred med Gud. Samtidig er der en stærk opfordring til at forlade byen og dens urenhed, som citeres i Anden Kor.6:17 møntet på os.

HUSKEVERS: Romerbrevet 6:17.

724 Esajas 53

Han blev gennemført for vore overtrædelser

Hvilken åbenbaring Esajas fik af vor Frelser! Når vi læser dette kapitel med så klar en tilkendegivelse af Jesu Kristi stedfortrædende lidelser, må vi erkende, at det er Guds Ånd, der taler gennem profeten. Jesu Kristi fornedrelse er beskrevet i al sin gru - han var foragtet af mennesker - og så får vi at vide, at det var for menneskers, for vores skyld! Den straf, vi havde fortjent, faldt på ham; vi vendte os hver sin vej, og han fik skylden derfor. Det er et mysterium, en hemmelighed, en uudgrundelig gåde, at han rammes for vore overtrædelser og således gør os retfærdige!

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 2:24

725 Esajas 54

I stor barmhjertighed tager jeg dig tilbage

Straffen er overgået Herrens tjener, nu træder Herrens barmhjertighed og nåde mod hans folk stærkt frem. Dommen er ovre, nu kan Herrens kærlighed mod hans folk finde udtryk. Hvor er det vidunderligt at læse og vide, at også vi omslutes af denne barmhjertighed og kærlighed, hvis vi i Jesus Kristus har søgt tilflugt fra Guds retfærdige vrede. "Israels Hellige" er også "hele jordens Gud" (5). Læg mærke til, hvordan Gud beskriver sit forhold til sit folk som personligt og kærligt, som en ægtemand, der barmhjertigt tager sin utro hustru tilbage, for han løskøber hende fra hendes forbrydelse.

HUSKEVERS: 2. Korinterbrev 1:3

726 Esajas 55

Søg Herren, når han er at finde

De kendte og ofte citerede 8-9 er forbundet med 6-7. Det er den ugudelige og den onde, der må forlade sine veje og planer og vende sig til Herren for at finde den tilgivelse, som han så gerne giver. Vi behøver åbenbaring for at komme ind i Herrens planer og veje. Han giver vand til dem, der ingen penge har, og sælger korn og vin for intet (1)! Han retfærdiggør de ugudelige, mens de "gode" ikke kan bestå for ham - det er dog "uretfærdigt"! Men godt for os, at vi må søge Herren for at finde nåde, ikke for at få som fortjent! Lad os takke ham derfor.

HUSKEVERS: Romerbrevet 5:1-2

727 Esajas 56

Lykkelig den, ... der holder ... sabbatten

Det menneske er lykkelig, der ikke vanhelliger sabbatten m.m. Sabbatsbudet fremhæves igen i 4 og 6. Hvorfor nævnes dette bud så specielt? Også når de ti bud gives i Anden Mos. 20 får det en udførlig omtale, 4 vers, og det knyttes til skabelsesberetningen. Skal denne hellige dag, som ved Jesu opstandelse er blevet til den Første dag i ugen (trods nymodens kalendere!) minde os om, at Gud har fuldført frelsen, og at vi ved tro får del i den hvile, der følger færdig gerning? (Se Hebr kapitel 4).

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 4:10.

728 Esajas 57

At opleve den nedbøjede ånd og det knuste hjerte

Afgudsdyrkerne kendetegnes af stolthed og ubarmhertighed; de foragter og håner andre, slagter deres børn som offerdyr, og søger op på det højt, knejsende bjerg, helt blottet for ærefrygt for Gud. Herren er højt ophøjet over dem alle; de har ingen mulighed for at komme i berøring med ham. Men det er de ydmyge, de knuste og nedbøjede, som Herren møder og opmuntrer med sin livgivende kraft. Hans vrede har været over dem, men hans nåde følger efter, for han ynkes over dem som sine egne skabninger. Han giver dem fred (19).

HUSKEVERS: Salme 51:19.

729 Esajas 58

Du bliver som en frodig have

Israel fastede og ønskede at kende Herrens veje; men han befalede profeten at vække dem til syndserkendelse. De forstod ikke, hvorfor Herren ikke svarede dem, men Herrens svar afslører, at deres faste var en tom religiøs handling, som slet ingen genklang fandt i Himlen. Den rette "faste" var at handle retfærdigt, sætte undertrykte fri, give brød til de sultne, klæde de nøgne og huse de hjemløse. Da vil Gud velsigne dem. Det er ikke, at vi ved at gøre det rette fortjener Guds velsignelse, men at vi ved hykleri forhindrer ham i at vise os nåde.

HUSKEVERS: Jakobsbrevet 1:25

730 Esajas 59

En løskøber skal komme til Zion

Herrens arm er ikke for kort til at frelse, eller hans ører for døde til at høre. Det var Israels tilstand, der hindrede ham i at gribe ind og redde dem. Det var som om, de havde forskanset sig bag en barriere af synd og hykleri; løgn og uret trivedes iblandt dem, og de havde sat sig uden for Herrens påvirkning. Men i denne håbløse situation er det alligevel Herren, der griber ind (15 flg.). Der er ingen anden, der kan. Han gengælder gerningerne fuldt ud, men det er løskøber, der står i brechen, vor Herre Jesus Kristus, som vi læste om i kapitel 53

HUSKEVERS: Kolossenserbrevet 2:13-14

731 Esajas 60

Herren skal være dit evige lys

Hvilket dejligt kapitel om Jerusalems kommende herlighed! Lyset stråler derfra, men det er Herrens herlighed, der skinner. Sådan må Guds folk, og vi iblandt dem, være i denne verden. Det er mørkt omkring os (2), men Jesus fortalte sine disciple, at de var verdens lys. Profetien rækker ud over den nuværende verden til evigheden, hvor sol og måne ikke mere behøves, for Herrens herlighed lyser klart (se Åb 21:23). Det nye Jerusalems mure kaldes Frelse, og dets porte Lovsang. Frelse er den mur, der skiller menigheden fra verden, og Herren er dets lys. Derfor strømmer der lovsang ud derfra!

HUSKEVERS: Salme 100:4

732 Esajas 61

Min sjæl jubler over min Gud

Igen et herligt glimt ind i fremtiden. Jesus citerede vers 1 og anvendte det på sig selv. Han var Herrens salvede, der bragte godt budskab og lægedom for knuste hjerter og udråbte et nådeår fra Herren (Luk. 4:18-21). Denne del af profetien er stadig aktuel. Det gode budskab for knuste hjerter er betroet menigheden. Det er vores ansvar at gøre det kendt, at søge at sprede det omkring os, og bede om, at flere må finde den glæde i Herren, der kommer af at aflægge sørgedragten og blive "klædt" i hans frelse og retfærd.

HUSKEVERS: Lukasevangeliet 1:47.

733 Esajas 62

Du skal få et nyt navn, som Herren selv bestemmer

Et nyt navn er udtryk for en ny natur, en ny status. I stedet for at blive kaldt Den Forladte, skal Juda kaldes Elsket, fordi Herren elsker hende og tager sig af hende, som en mand sin hustru. Han glæder sig over hende, som en brudgom over sin brud. Judas nye stilling omtales som nutidig, og dog som fremtidig. Der skal vægtene på Jerusalems mure for at minde Herren om, hvad han har lovet at gøre for Jerusalem (6-7). Vi kan være med i denne forbøn. Vi er en del af dette folk med disse navne, Herrens Elskede og Løskøbte, som han aldrig vil forlade!

HUSKEVERS: Efeserbrevet 3:20.

734 Esajas 63

Jeg vil prise Herrens trofasthed

Hævnens dag viser, at der må ske frygtelige ting, når Frelseren skrider til doms og renser sin jord! Han har dog selv givet sig hen under Guds vrede, så han kan vise barmhjertighed og godhed mod dem, han har løskøbt. Herrens Ånd havde udfriet Israel fra Egypten ved Moses, og ledt dem gennem ørkenen; men også dengang havde de bedrøvet Herren, som de har gjort mange gange siden, og derved kom de i stor nød. Bønnen er, at Gud for sit navns skyld igen vil vise sig som deres Løskøber og kendes ved dem, selv om Abraham næppe ville gøre det!

HUSKEVERS: Efeserbrevet 2:8.

735 Esajas 64

Vi er allesammen dine hænders værk

Gud prises som den eneste Gud, der hjælper dem, der håber på ham. Men de erkender, at de har bragt hans vrede over sig ved deres synd. Dog gør de krav på at være hans børn: Herre, du er jo vor Fader (7). Det er en vidunderlig sandhed, at det skyldige barn forbliver et barn, som den fortabte søn erfarede det, da han vendte hjem til sin far (Luk. 15:21-24). Guds folk angrede og appellerede til Herren, at de dog var hans hænders værk; han måtte se i nåde til dem og det brændte tempel. (Det var endnu ikke ødelagt, men Esajas så den fuldendte dom.)

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 4:16.

736 Esajas 65:1-16

Mine tjenere skal spise, men I skal sulte

Herren havde ikke nægtet det genstridige folk adgang til sig; tværtimod forsøgte han at få dem i tale (1-2), men de holdt fast ved afgudsdyrkelse og forkastede ham. Derfor måtte han straffe dem. Når han trækker forskellene op mellem "mine tjenere" og "I, som svigter Herren", er det derfor ikke et vilkårligt valg, han gør. Hans tjenere mættes - de andre sulter; hans tjenere glædes - de andre er fortvivlet. De ender i den forbandelse, der er uundgåelig, når man er gået bort fra den eneste sande Gud. Men Herrens tjenere tilfredsstilles.

HUSKEVERS: Salme 16:11

737 Esajas 65:17-25

Nu skaber jeg en ny himmel og en ny jord

Nu rækker profetien langt ud i fremtiden og giver os et glimt af en ny himmel og en ny jord. Ikke engang mindet om alt det gamle kaster en skygge over den nye tilværelse. Det er kun glæde og fryderåb, og skrig høres ikke mere! Forældelsens princip (Rom.8:21), der lægger sin ødelæggende hånd på alt i tilværelsen, som vi kender den, er stærkt svækket, selv om døden endnu ikke er afskaffet. Det tyder på, at vi er i tusindårsriget. Dyrene er helt omskabt, og der findes ikke kødædere mere med nødvendighed for at dræbe. Vi er tilbage i Edens have! Syndens forbandelse er fjernet.

HUSKEVERS: 2. Pertesbrev 3:13,14

738 Esajas 66:1-11

Himlen er min trone, jorden min fodsammel

Det er godt at løfte øjnene og betragte Guds storhed, så vi får det rette perspektiv. Han skabte det hele; intet, som mennesker kan bygge, kan imponere ham. Templet kan ikke huse ham - det vidste Salomo. Denne almægtige Gud ser hellere til den, der bærer for hans ord; han væmmes ved tom religion, men han kommer til den hjælpeløse og modløse. Esajas ser frem til det babyloniske fangenskab; der var der intet tempel, men mænd som Daniel havde samfund med Gud. Kristus har åbnet vejen ind til den hellige Gud. Der behøves hverken præst eller kirke for at opnå forbindelse med ham.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 2:17-18.

739 Esajas 66:12-24

De skal fortælle folkene om min herlighed

Esajas taler om jødernes tilbagekomst til Jerusalem, men hans ord rækker videre. Alle folk er inkluderet, og vi gør næppe forkert i at se evangeliets forkyndelse omtalt i vers 19. Det bringer "fred som en svulmende flod" (12 gl.o.) til den, der tror. Vi kan måske undre os over, at Esajas, der har givet os så vidunderlige profetier, skulle slutte med et vers som 24, men det er i hvert fald en advarsel mod at falde fra Herren og gå glip af de herligheder, han har talt om, og en påmindelse om aldrig at glemme, at Herren har frelst os fra fortabelse.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 5:24